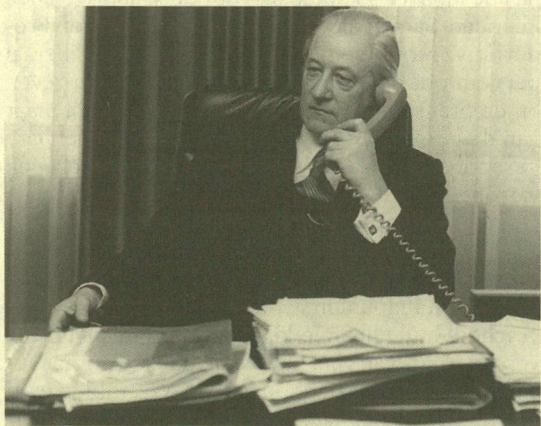

BRUYNE, Hector de (Gouda 1 maart 1917 – Antwerpen 19 mei 1995). Broer van **Arthur de Bruyne**. Volgde de Grieks-Latijnse humaniorastudies aan het college in Sint-Niklaas en studeerde nadien handels- en consulaire wetenschappen aan de Sint-Ignatius hogeschool in Antwerpen.

In 1937 trad De Bruyne toe tot het **Dietsch Jeugdverbond**, waarvan hij in 1940 leider werd. Kort na het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog werkte hij een tijd in een Duitse fabriek (1940-1941). Vanaf 1942 was hij als redacteur buitenland verbonden aan **Volk en Staat**. Hij kwam een jaar later in conflict met de Duitse overheid vanwege zijn Dietse gezindheid en werd gedurende drie maanden gevangengezet. Na de oorlog vluchtte hij naar Frankrijk, waar hij in een interneringskamp en in de gevangenis van Bayonne verbleef. Toen hij opnieuw vrij was, werd hij er redacteur bij een blad van een boerenorganisatie, *La renaissance agricole* (1945-1946). Inmiddels was hij in België bij verstek tot levenslange gevangenisstraf veroordeeld. In 1946 keerde hij naar België terug en werd er als medewerker van **Volk en Staat** tot tien jaar hechtenis veroordeeld; de straf werd in beroep teruggebracht tot zeven jaar. Na een zware ziekte werd hij in 1948 in vrijheid gesteld. Aan de Rijksuniversiteit Gent ging hij dan

Hector De Bruyne als minister van buitenlandse handel. Zijn goedkeuring van de Egmont- en Stuyvenbergakkoorden werd hem in rechts-nationalistische kringen niet in dank afgenomen. (ADV N)

economie studeren; hij behaalde het licentiaatsdiploma in 1953.

De Bruyne was vooral actief als journalist: redactiesecretaris van het wetenschappelijk tijdschrift van de Sint-Ignatius hogeschool, hoofdredacteur van *Avond-Echo* (1953-1961), economisch redacteur bij *De Standaard* (1961-1964) en redacteur beurs en financiën bij *Gazet van Antwerpen* (1964-1971). Begin 1971 werd hij algemeen directeur van *De Financieel-Economische Tijd*. Hij werkte eveneens mee aan *Opstanding*, *Dietsland Europa* en *'t Pallieterke* (1957 - jaren 1980).

Inmiddels bleef De Bruyne ook politiek actief. Hij was betrokken bij de **Vlaamse Concentratie** en kwam nadien terecht in de **Volksunie** (VU). In 1971 werd hij VU-lijsttrekker voor de Senaat in het arrondissement Antwerpen, een plaats die **Hendrik Ballet** na enige strubbelingen aan hem afstond. De Bruyne werd verkozen en al spoedig nam hij in de senaatsfractie een leidende rol op zich (1971-1985). Als parlamentslid hield hij zich vooral bezig met financiële en buitenlandse zaken. Van 1977 tot 1982 zetelde hij eveneens in de Antwerpse gemeenteraad voor de VU. In 1975 nam hij deel aan de voorzittersverkiezingen in de VU als kandidaat voor de rechts-nationalistische vleugel. Hij trad in het strijdperk tegen **Vic Anciaux** en **Hugo Schiltz**. In de derde ronde verloor hij het pleit tegen deze laatste. Toen de VU in juni 1977 tot de regering toetrad, werd hij een der belangrijkste voorstanders van het **Egmontpact** en de **Stuyvenbergakkoorden**. In rechts-nationalistische kringen kreeg hij hierom veel kritiek te verduren. Hij werd minister van buitenlandse handel en bleef dit tot april 1979. In die functie vertegenwoordigde hij de VU in het kernkabinet. Hij trachtte in die periode de Vlaamse ondervertegenwoordiging op dit departement te corrigeren. Hij legde tijdens zijn reizen veel contacten in Oost-Europa en Azië.

In 1985 stopte De Bruyne met de actieve politiek. Hij bleef evenwel verbonden met de V.B. Zo was hij medeoprichter en voorzitter van het **Archief en Documentatiecentrum voor het Vlaams-nationalisme**.

WERKEN: Artikelen in *Volk en Staat*; *Avond-Echo*; *De Standaard*; *Gazet van Antwerpen*; *'t Pallieterke*; *Dietsland Europa*; *Opstanding*; *Wij*; *Streven*; - 'De nationale beroepsverenigingen en de Vlamingen', in *VEV-Berichten* (15 december 1956), p. 2471-2478; - 'Hoe ziet de Volksunie de wording van de Europese instellingen?', in *Vlaanderen in de Wereld*, nr. 1 (1977), p. 19-20.

LITERATUUR: 'Senator De Bruyne: Volksunie naar de vuurproef?', in *'t Pallieterke* (23 september 1976), p. 10; - 'Minister De Bruyne: Moeten wij alleen maar nee zeggen?', in *'t Pallieterke* (9 juni 1977), p. 14 en 18; - H. Gaus (ed.), *Politiek Biografisch Lexicon*, 1989; - 'Overleden VU-minister Hektor De Bruyne was een heer van stand', in *De Standaard* (22 mei 1995).

FRANK SEBERECHTS